

เรื่องเล่าประวัติศาสตร์บาดแผล “ชาวยุโรปปะโมยศพพระนาบี (ช.ล.)”

สมาน อู่งามสิน

‘ชาวยุโรปชะโมยศพพระนาบี (ช.ล.)’ เป็นเรื่องเล่าประวัติศาสตร์บาดแผลโดยผู้เขียนที่ใช้นามปากกา “น. แห่งแมนไทย” ในหนังสือ “แสงสว่างแห่งอิสลาม” ฉบับปฐมฤกษ์ เดือนมกราคม พุทธศักราช 2493 และเป็นฉบับเมลาดินนาบี (ช.ล.) ประจำปีอิหฺเราะห์ศักราช 1369 จัดพิมพ์โดยคณะเยาวชนอิสลาม สีแยมกานาค กรุงเทพฯ

เรื่องราวที่จะเล่าต่อไปนี่จึงเป็นสิ่งที่เคยถูกเล่าไว้แล้วเมื่อ 69 ปีก่อน เป็นเรื่องราวที่เราสามารถนำมาเป็นอุทาหรณ์เตือนใจในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขระหว่างหมู่ชนที่มีความหลากหลายในความเชื่อและความศรัทธา

“คริสต์ศักราช 1138 ศาสนาอิสลามกำลังฉายแสงสว่างไปทั่วพื้นโลกอย่างรวดเร็ว พระธรรมคำสั่งสอนอันลึกลับมหัศจรรย์ที่ได้ถูกเผยออกกำลังชนะจิตใจของชนกลุ่มประเทศตะวันออกไกล เมื่อพื้นทรายอันร้อนระอุได้เย็นลง และเมื่อมนุษย์ทวีพหิชาติได้กลับกลายเป็นมนุษย์วิวัฒน์ที่มีความเมตตา กรุณาและสุภาพอ่อนโยน ชนชาติอาหรับผู้มีใบหน้า

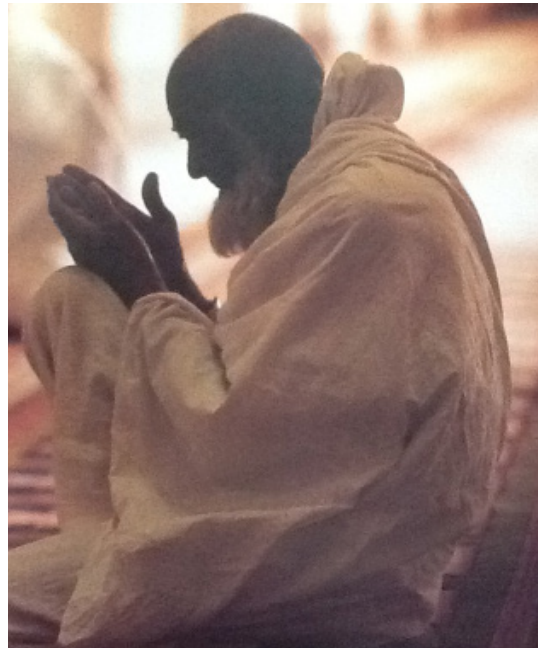
ห้ำหั่นเกรียมก็รู้จักยิ้มแย้ม ในเมื่อวัฒนธรรมของอิสลามได้สอดแทรกมาถึงและกำลังฉายแสงไปทั่วโลก ผู้ที่หัวนวิตกและมองแลเห็นศาสนาอิสลามเป็นมหาภัยของเขาคือพวกพระสังคราชและพระราชารู้ถือไม้กางเขนอยู่บนบัลลังก์ของเขาในยุโรป ผู้ที่หัวนวิตกและสั่นสั่นเหล่านั้น จึงวางอุบายจัดส่งพลเมืองสองคนซึ่งสามารถเรียนสำเร็จรอบรู้ในลัทธิอิสลามเป็นอย่างดีแล้ว แต่งกายปลอมแปลงไปย้งนครมาดีนะห์ เพื่อลักลอบขุดค้นพระศพท่านนาบี ช.ล. ถ้าเลี้ยงไปย้งประเทศของตนพระศพของท่านนาบี ช.ล. เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกคือไม่เนาเปื้อย ศพของพระศาสดาในศาสนาอื่นไม่มีเหลือเป็นสักขีพยานแล้ว แต่พระศพของพระนาบีมุฮัมมัด ช.ล. คงสงบนิ่งอยู่ภายใต้บริเวณของวิหารใหญ่ครบบริบูรณ์ และมีผู้หลังไหลจากทุกมุมโลกไปเยี่ยมเยียนพระศพเป็นจำนวนมากมายทุกปี เพราะเหตุนี้ศัตรูของอิสลามจึงหมายมั่นที่จะทำลายหรือนำไปประดิษฐานในบ้านเมืองของตน”

ความพยายามในการขโมยศพพระนาบีเกิดขึ้นเมื่อราว 880 ก่อน คือในปีอิหฺเราะห์ศักราช 557 (คริสต์ศักราช 1138/พุทธศักราช 1681) ในรัชสมัยซุลต่านมะห์มูดนูรุดดีนแห่งตุรกี ผู้ปกครองจักรวรรดิออตโตมัน (Ottoman/อูซมานียะฮ์) ซึ่งดินแดนอาราเบียในยุคนั้นอยู่ภายใต้อารักขาของพระองค์ ชาวยุโรปสองคนปลอมแปลงเป็นชาวพื้นเมืองตุนิสจากประเทศมอริสโคในแอฟริกาเหนือเดินทางรอนแรมเข้ามาพักที่ห้องพักรถสาธารณะในเมืองมาดีนะห์ซึ่งอยู่ติดกับฝาผนังมัสยิดใกล้หลุมศพท่านนาบีชายทั้งสองคนแสดงตนเป็นผู้เคร่งครัดในศาสนาตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน แสดงตัวเป็นผู้มีจิตใจโอบอ้อมอารี สุภาพ อ่อนโยน และบริจาทานแก่ผู้ขัดขัดสนโดยถ้วนหน้า ทำให้ชาวเมืองมาดีนะห์ผู้รักใคร่รักใคร่นับถือคนทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง

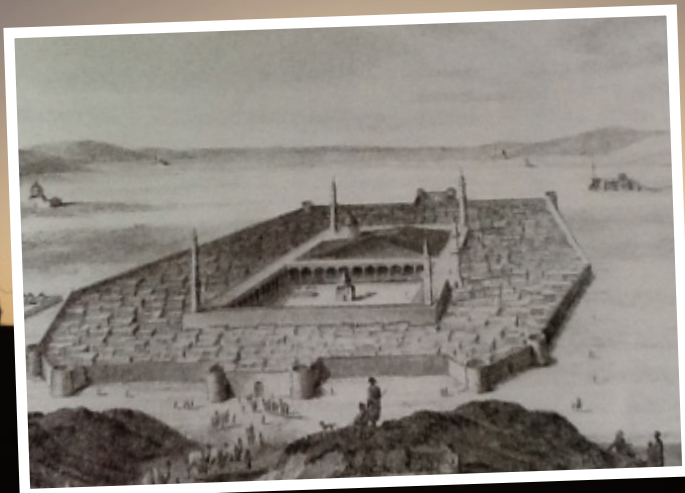
“ศาสนาของมุฮัมมัดจะเป็นที่ยอมรับของชาวยุโรปอย่างกว้าง ในอนาคต” กำลังพิสูจน์ตัวของมันเองอย่างเข้มข้น กระแสการเติบโตของอิสลามดังประกายไฟลามทุ่ง กำลังปรากฏตัวเคียงคู่กับความรู้สึกลัวหวาดระแวง และเกลียดชังอิสลาม (Islamophobia) ที่กำลังระบาดไปทั่วทุกมุมโลก

ด้วยความบริสุทธิ์ใจ โดยไม่เคยคิดระแวงสงสัยใดๆ แต่ผู้ได้ระแคะระคายในเรื่องนี้กลับเป็นกษัตริย์มะห์มูดนูรุดดีนแห่งตุรกี ผู้ปกครองจักรวรรดิออตโตมัน พระองค์เป็นผู้เคร่งครัดในธรรมเนียมปฏิบัติศาสนา เมื่อทรงตื่นจากบรรทมที่ไร่นยามดึก พระองค์จะต้องลุกขึ้นมาประกอบพิธีละหมาดยามค่ำคืน (ตะฮัตยูด) เสียก่อนแล้วจึงบรรทมต่อ

“คืนวันหนึ่งในขณะที่พระองค์บรรทมหลับสนิท ทรงนิมิตรเห็นพระนาบีมุฮัมมัด ช.ล. และได้ยินกระแสรับสั่งจากพระนาบี ช.ล. ให้ไปกำจัดชายสองคนนั้นให้พ้นไปเสียจากพระองค์ท่าน ในนิมิตรนั้นพระนาบี ช.ล. ทรงชี้พระหัตถ์ไปที่ชายทั้งสองผู้มีผิวขาวผสมโลหิตสีแดง แล้วกษัตริย์มะห์มูดก็ตื่นจากบรรทม ในคืนนั้นพระองค์ได้นิมิตรรวมสามครั้ง และในครั้งที่สามพระองค์ก็ถูกพรวดออกมาจากห้องบรรทม เรียกที่ปรึกษาและนักปราชญ์ชั้นผู้ใหญ่มาประชุม เล่านิมิตรประหลาดนั้นให้ที่ประชุมฟัง ที่ประชุมให้ความเห็นว่า ตามที่ทรงนิมิตรนั้น น่าจะมีเหตุการณ์ร้ายแรงอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้นที่เมืองมาดีนะห์ และกษัตริย์มะห์มูดนูรุดดีนเท่านั้นที่จะเป็นผู้ระงับเหตุร้ายนั้นได้ ดังนั้นกษัตริย์มะห์มูดจึงจัดทัพเคลื่อนขบวนผ่านปาเลซไตน์เข้าสู่อาหรับเบีย”

กองทัพของพระองค์จึงฝ่าเปลวแดดร้อนระอุของทะเลทรายยามกลางวันและความหนาวเหน็บยามค่ำคืนที่พื้นทรายถูกอาบด้วยแสงจันทร์เป็นเพื่อนมิตร หลายเพลาด่านไปโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พระองค์จึงเสด็จมาถึงเมืองมาดีนะห์และรับสั่งให้กองทัพหยุดรอไว้นอกกำแพงเมือง เสร็จแล้วปลอมตัวเป็นชาวพื้นเมืองพร้อมกับคนสนิท

สองสามคนเข้าไปยังมัสยิดใหญ่ของเมืองมาดีนะห์ ทรงเสด็จไปเยี่ยมกุโบร์พระนาบีมุฮัมมัด (ช.ล.) และประกอบพิธีละหมาดตรงที่ท่านนาบีเคยปฏิบัติ เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ ชูลต่านมะห์มูดบุตรดิททรงครุ่นคิดในพระหทัยตลอดเวลาว่า ตามคำทำนายเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นในเมืองมาดีนะห์นั้นจะเกิดที่ตรงไหน? และชายผิวขาวทั้งสองคนที่ทรงเห็นในนิมิตนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุร้ายอย่างไร? พระองค์จึงมีรับสั่งให้องครักษ์ไปแจ้งแก่เจ้าเมืองมาดีนะห์ในนามพระเจ้าเหนือหัวตุรกี ขอรายชื่อพลเมืองทั้งหมดเพื่อแจกทาน พอถึงกำหนดเวลา ชาวเมืองที่เป็นชายทั้งหมดก็มาชุมนุมพร้อมกันอยู่เบื้องหน้าที่ประทับพระองค์ทรงใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากและแจกทานด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง พร้อมทั้งคอยสังเกตใบหน้าและรูปร่างของพลเมืองทุกคน แต่ก็ต้องผิดหวัง เพราะจนถึงพลเมืองคนสุดท้ายแล้วก็หาได้พบกับใบหน้าของชาวยุโรปสองคนตามทีนิมิตไม่

หลังจากนั้น พนักงานของเจ้าเมืองได้มาแจ้งแก่พระองค์ว่า ไม่มีใครอีกแล้วนอกจากชาวต่างถิ่นสองคนที่เป็นคนวาระห์ (ประพฤติในทางดี มีคุณประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไป มีน้ำใจสะอาดบริสุทธิ์

ยุติธรรม) เขาทั้งสองเป็นคนซอและห์ (เลือกปฏิบัติทางดี ละเว้นความชั่ว) และเขาทั้งสองเป็นคนอาบิด (หมั่นเพียร สวดมนต์ ถือศีล กราบไหว้พระผู้เป็นเจ้าของเพื่อดับกิเลสในโลกนี้ หวังสุขคติภพ) ชายทั้งสองเป็นที่เคารพยกย่องของชาวเมืองทั่วไป กษัตริย์มะห์มูดทรงแคลงพระทัย ด้วยพระปรีชาญาณของพระองค์จึงสั่งให้เชิญชายทั้งสองเข้ามาเฝ้าต่อหน้าที่ประชุมโดยด่วน เมื่อชายทั้งสองเข้ามาเฝ้า กษัตริย์มะห์มูดก็ทรงตลึงพลึงพลิด เพราะชายทั้งสองนี้กับชายในนิมิตนั้นเป็นพิมพ์เดียวกัน

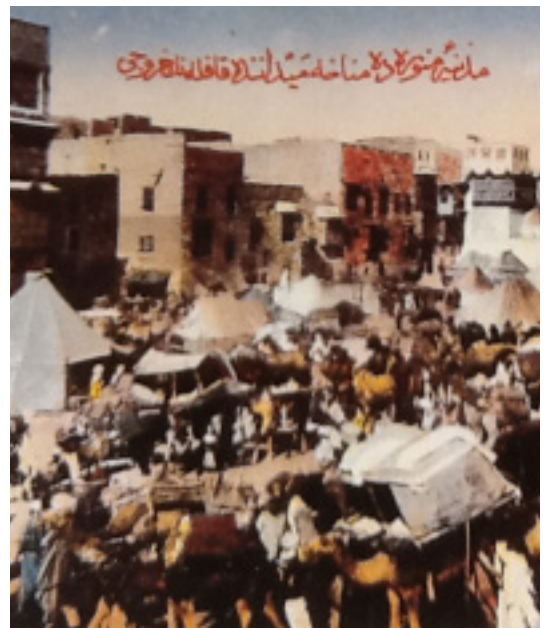
กษัตริย์มะห์มูดพยายามสอบสวนชายทั้งสองคนนี้เป็นใครมาจากไหน มีวัตถุประสงค์อะไรกันแน่ในการมาอยู่ที่นี่ แต่ก็ได้รับคำตอบซ้ำๆ เพียงว่าเขาทั้งสองเป็นชาวมาริปิจากเมืองตุนิส เดินทางมาเพื่อบำเพ็ญฮัจญ์และมาพักอาศัยอยู่ที่นี่เพื่อเยี่ยมกุโบร์ท่านนาบีเป็นเวลาหนึ่งปี คำตอบของคนทั้งสองทำให้กษัตริย์มะห์มูดตกอยู่ในสภาพที่แทบจะมืดแปดด้าน แทบจะหาหนทางไม่เจอ พระองค์จึงตัดสินใจรับสั่งให้นำชายทั้งสองไปที่ห้องพักสาธารณะเพื่อตรวจค้นทุกซอกทุกมุม แต่ก็ไม่พบสิ่งของที่น่าสงสัยอะไรเลย นอกจากทรัพย์สินสมบัติอันมีค่า

มากมายหลายอย่าง เครื่องใช้ไม้สอยเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานสองเล่ม และหนังสือศาสนาจำนวนมากที่วางซ้อนก่ายกองกันอยู่บนเสื่อกลางห้อง กษัตริย์มะห์มูดเสด็จไปรอบ ๆ ห้องด้วยจนแก่ปัญญา ในขณะที่ชาวเมืองซึ่งมาห้อมล้อมดูเหตุการณ์พากันร้องยืดยันและสรรเสริญชายทั้งสองคนว่าเป็นคนดี ไม่เคยคิดร้ายผู้ใด เป็นคนใจบุญกุศล เป็นผู้เคร่งครัดต่อบทบัญญัติศาสนา เขาทั้งสองคนถือบวชทุกวันและเป็นผู้ช่วยเหลือชาวเมืองจากความยากแค้นกันดารในปีนี้ พระพักตร์ของกษัตริย์มะห์มูดซีดสลดและทรงอุทานออกมาด้วยความน้อยพระทัย “ซุบฮานัลลอฮ์ ข้าพเจ้าไม่อาจพบสิ่งที่น่าสงสัยในตัวชายทั้งสองนี้เลย” อย่างไรก็ตาม อัลฮัมดุลิลลาห์ พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยทอดทิ้งผู้ประกอบภารดีเสมอ กษัตริย์มะห์มูดจึงยังไม่สิ้นหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาล

“กษัตริย์มะห์มูดก็ไม่ละความพยายาม ทรงเสด็จพิจารณาบรรดาสิ่งของต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่งอย่างถี่ถ้วน ในที่สุดพระองค์ก็เลิกเสื่อที่ปูอยู่กลางห้องนั้นออก ในทันใดนั้นผู้ที่ยืนดูเหตุการณ์อยู่ทั้งหมดต่างพากันตกตลึง เพราะได้เสื่อนั้นเองทุกคนได้แลเห็นพื้นดินเป็นโพรงลึกซอนไปทางหลุมพระศพ บนปากหลุมมีไม้กระดานปิด พรางไว้ กษัตริย์ทรงหันมาทางชายทั้งสองและรับสั่งให้เผยความจริง แต่ชายทั้งสองไม่ยอมบอกความจริง กษัตริย์จึงสั่งให้ราชมัน (พนักงานผู้มีหน้าที่ทำโทษ) ลงมือเขี่ยนทรมานชายทั้งสองจนไม่อาจทนต่อความเจ็บปวดรวดร้าวได้จึงยอมรับสารภาพความจริงว่า เขาทั้งสองเป็นชาวยุโรปนับถือศาสนาคริสต์ เขามาที่นี่ตามคำสั่งของพระเจ้าเหนือหัวในทวีปยุโรปเพื่อลักพาพระศพไปยังประเทศของเขา กษัตริย์มะห์มูดเมื่อทรงทราบความจริงดังนั้นก็นิ่งอึ้ง น้ำพระเนตรไหลอาบพระพักตร์ ไม่มีความตื่นตันใหญ่ยิ่งเท่าที่

พระองค์ได้รับพระมหากฎอนอันใหญ่หลวงจากพระองค์อัลเลาะห์ (ช.บ.) ผู้เป็นเจ้าของ พระองค์ได้เป็นผู้ประสบเหตุร้ายและเป็นผู้ทำลายล้างแผนการนั้นสำเร็จ ชายทั้งสองนั้นถูกเผาทั้งเป็น กษัตริย์มะห์มูดสั่งทำรั้วเหล็กจมลิกลงไปได้พื้นดินรอบพระศพเป็นสักขีพยานอยู่ตราบนานทุกวันนี้”

คำทำนายนของ Sir George Bernard Shaw ปรัชญาเมธีชาวไอริช เมื่อ ค.ศ. 1936 (ฮ.ศ. 1355/พ.ศ. 2479) “ศาสนาของมุฮัมมัดจะเป็นที่ยอมรับของชาวยุโรปอย่างกว้างในอนาคต” กำลังพิสูจน์ตัวของมันเองอย่างเข้มข้น กระแสการเติบโตของอิสลามตั้งประกายไฟลามทุ่งกำลังปรากฏตัวเคียงคู่กับความรู้สึกหวาดระแวงและเกลียดชังอิสลาม (Islamophobia) ที่กำลังระบาดไปทั่วทุกมุมโลก เรื่องเล่าประวัติศาสตร์บาดแผล “ชาวยุโรปชะโมยศพพระนบี (ช.ล.)” จึงขออนุญาตเรียกร้องชาวโลกผู้รักสันติทั้งหมดให้ร่วมกันศึกษา

ประวัติศาสตร์บาดแผลหลาย ๆ กรณีในอดีตด้วยจิตใจที่เปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อลดละความเคียดแค้น
พยาบาท หยิบยื่นความเป็นภราดรภาพ หันมาให้ภัยซึ่งกันและกัน และร่วมมือกันบริหารจัดการแก้ไขปัญหา
ความขัดแย้งด้วยสติปัญญา ด้วยสันติวิธี ด้วยมิตรภาพ ด้วยความละมุนละม่อม และไม่ตกเป็นเหยื่อของผู้
จงใจใช้ความรุนแรงเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของตนอีกต่อไป

